

Fot. dla „Now. Illustr.” O. Drankow w Petersburgu.

Echa z Finlandyi: Po stłumieniu buntu wojskowego w Sweaborgu wojsko wierne przysiędze biwakuje na ulicach.

Echa z Finlandyi.

Przed kilkunastu dniami zatwierdził cesarz Mikołaj II nowe prawo o wolności słowa i związków w granicach wielkiego księstwa fińskiego.

Prawo to zawotowane zostało przez fińskie „Stany”, w celu rozwoju i ustalenia obywatelskich swobód w kraju.

Wobec nowego prawa, Finlandczycy mają możliwość korzystania z wolności przemówień i druku bez żadnego obowiązku uprzedniego powiadomienia o tem kogokolwiek. Nikomu też nie wolno z tego powodu stawiać żadnych przeszkód. Również bez żadnych pozwoleń lub powiadomień, mają prawo obecnie obywatele fińscy zbierać się i tworzyć stałe stowarzyszenia, mające na celu działalność, nieprzewidzianą przez ogólne prawo jako występną.

Tym sposobem wielkie księstwo fińskie pozyskało jedną z najważniejszych przyrodzonych prerogatyw każdego wolnego państwa: oto obywatele mogą porozumiewać się i łączyć tylko z uwzględnieniem istniejących praw zasadniczych, ogólnych. Wszelkie więc przepisy wyjątkowe, czasowe itp. są już zasadniczo wykluczone.

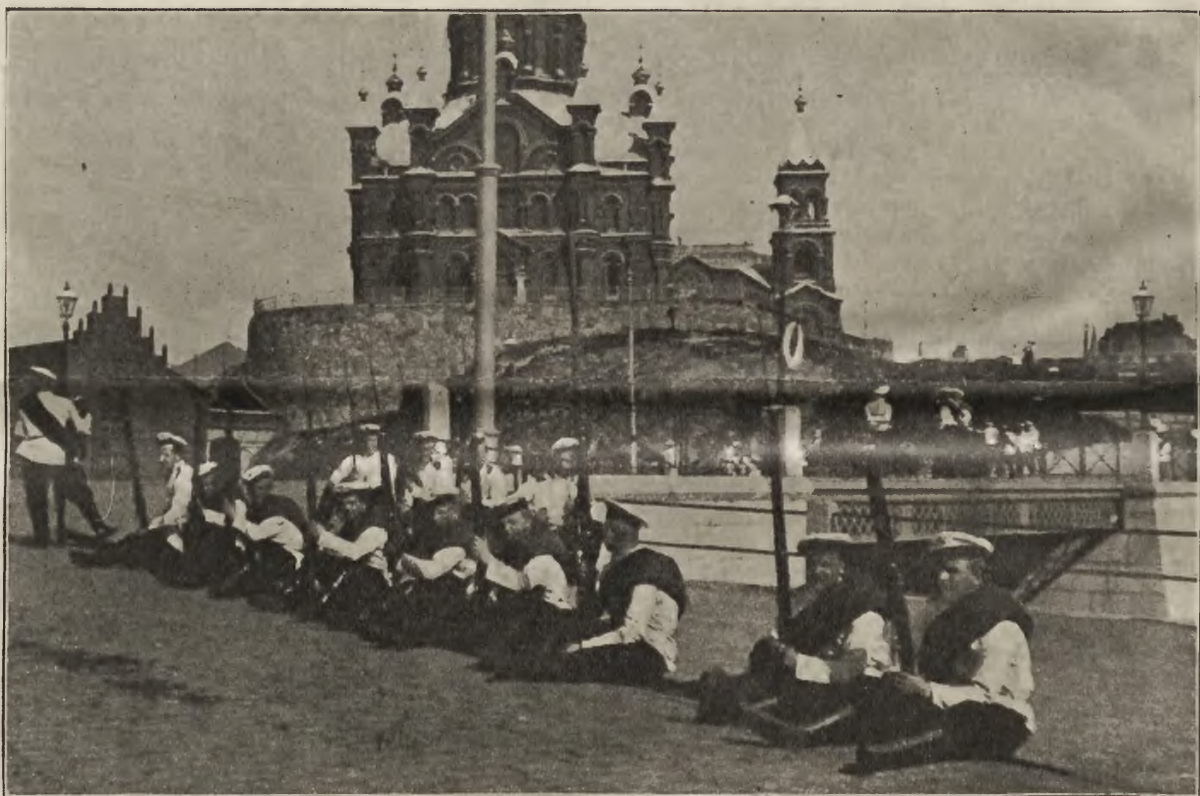
Pozyskało również zatwierdzenie cesarskie prawo o przywróceniu na posady wszystkich urzędników, wydanych z Finlandyi w czasie tak zwanej „Bobrikowskiej kanikuły”.

W szeregu różnych spraw bieżących zatwierdzonem zostało wyznaczenie terminu wyborów na sejm roku 1907 i określenie prac przygotowaw-

czych; dalej zatwierdzoną została redukcja godzin wykładu języka rosyjskiego w gimnazyach fińskich z 30 na 20 tygodniowo, co stanowiło jedną z resztek systemu rusyfikacyjnego w Wiel.

Egzotyczny poeta: Książę Mirza Riza Khan Danisch. wybitny dyplomata i poeta perski.

Echa z Finlandyi: Po uśmierzeniu krwawego buntu wojskowego w Sweaborgu; oddział wojsk wiernych przysiędze, pilnuje mostu, wiodącego do Skatuden. Fot. O. Drankow w Petersburgu.

Echa z Finlandyi: Z krwawych dni buntu wojskowego w Sweaborgu; pogrzeby ofiar; duchowny prawosławny odprawia egzekwie w przystani. Fot. O. Drankow w Petersburgu.

kiem Księstwa. Normę poprzednią, to jest godzin 30, utrzymano nadal jedynie w realnej szkole w Wyborgu.

* * *

Dziś radykalne organa prasy rosyjskiej zarzucają mieszczańskiej Finlandyi, że zadowolili się „misą soczewicy” i nie umie wznieść się na wyżyny rosyjskiego ruchu rewolucyjnego. W Finlandyi rewolucja była tylko narodową, a nie klasową i dlatego po osiągnięciu celu — jak piszą radykaliści — dawna opozycyjna uboższa i średnia burżuazja przeobraziła się w żywioł najbardziej lojalny, gotowy chwycić się najpospolitszych środków, byle tylko zachować nietykalskość konstytucji fińskiej. Właśnie ta burżuazja, utworzywszy „białą gwardię” walczyła przeciwko „gwardii czerwonej”. A nadto senat fiński, stojący na straży praw, swobód i interesów kraju, zastosował do Finlandyi ogólnorozyjski czasowy środek odnośnie do przywozu i sprzedaży broni w granicach państwa.

Wiadomo, że czerwona gwardia socjalistyczna została rozwiązana. Ale zwolennicy jej nie cichną i nie zaprzestają swej działalności w kraju, w przeciwieństwie do stronnictwa białej gwardii, która dąży do uspokojenia wewnętrznego wrzenia w obrębie Finlandyi.

Niema tedy pewności, czy obecny względny spokój, jaki panuje w Wielkim Księstwie od cza-